

Σαν οδοιπόρος παρουσιάζεσαι στην ζωή αυτή, ω σου

Μέγας

Βασίλειος

Ποτάμι είναι η ζωή μας, που τρέχει συνεχώς και γεμίζει από αλλεπάλληλα κύματα. Ενα μέρος του νερού έχει ήδη κυλήσει, το δε άλλο τρέχει ακόμα. Όλοι τρέχουμε προς την κοινή θάλασσα του θανάτου.

Διαφορετικοί είμαστε στην παιδική ηλικία, διαφορετικοί στην εφηβεία, διαφορετικοί όταν γίνουμε άνδρες και πάλι αλλάζουμε εντελώς όταν γηράσκουμε. Άλλοι είμαστε στα ευχάριστα γεγονότα και εντελώς διαφορετικοί γινόμαστε όταν μας βρουν αλλεπάλληλες σκληρές δοκιμασίες.

Άλλοι όταν υγιαίνουμε και όταν ασθενούμε. Διαφορετικοί στους γάμους και διαφορετικοί όταν πενθούμε... Ας αφήσουμε τις μάταιες συνήθειες, ας ρυθμίσουμε τη διαγωγή μας, όπως ακριβώς προβλέπει το ευαγγέλιο.

Σαν οδοιπόρος παρουσιάζεσαι στην ζωή αυτή' όλα τα προσπερνάς και όλα τα

αφήνεις πίσω σου. Τέτοια είναι η ζωή μας' ούτε τα ευχάριστα είναι μόνιμα, ούτε τα λυπηρά διαρκούν πολύ. Ο δρόμος δεν είναι δικός σου, ούτε τα παρόντα είναι δικά σου. Προκειμένου για οδοιπόρους μόλις ο πρώτος μετακινήσει το πόδι του, αμέσως ακολουθεί τα ίχνη του ο επόμενος και μετά ο μεθεπόμενος.

Πρόσεξε μήπως και τα άλλα γεγονότα της ζωής είναι παρόμοια. Σήμερα καλλιέργησες το χωράφι εσύ και αύριο ο άλλος και μετά από αυτόν κάποιος άλλος. Δεν είναι λοιπόν άραγε δρόμος η ζωή μας, που δέχεται διάφορους οδοιπόρους, οι οποίοι ακολουθούν ο ένας τον άλλον; Είναι λοιπόν μακάριος εκείνος που δεν ακολούθησε ποτέ το δρόμο των αμαρτωλών.

Αυτά εδώ τα ανθρώπινα αγαθά είναι ασθενέστερα από τη σκιά και απατηλότερα από τα όνειρα. Γιατί και η νεότητα καταρρέει γρηγορότερα από τα ανοιξιάτικα άνθη και η σωματική ομορφιά μαραίνεται είτε από ασθένεια είτε από το χρόνο. Και ο μεν πλούτος είναι αβέβαιος, η δε δόξα ευμετάβλητη. Οι ενασχολήσεις με τις τέχνες τερματίζονται μαζί με την επίγεια ζωή. Κανένα από τα ανθρώπινα πράγματα δεν είναι βέβαιο ή σταθερό, αφού τόσο εύκολα μεταβάλλονται.

Κάθε άνθρωπος είναι σαν το χορτάρι και κάθε δόξα ανθρώπου μοιάζει σαν το άνθος του χορταριού. Σήμερα έχεις σωματική ευεξία, είσαι τετράπαχος από καλοπέραση, με χρώμα ροδοκόκκινο, γιατί βρίσκεσαι στην ακμή της ηλικίας σου, γεμάτος σφρίγος και δύναμη, ακαταγώνιστος στην ορμή. Αύριο αυτός ο ίδιος είναι αξιολύπητος, γιατί τον εμάρανε ο χρόνος ή τον διέλυσε η αρρώστια...Το χορτάρι ξεράθηκε και το άνθος του μαράθηκε και έπεσε κάτω.

Κανένα από τα ευχάριστα της ζωής, δεν είναι μόνιμο κτήμα μας, ούτε το κληρονομούμε εκ φύσεως. Αλλά είναι εξίσου ξένα προς όλους εκείνους που τα απολαμβάνουν όσο και σ' εκείνους που δεν μπορούν να τα πλησιάσουν. Ούτε ο χρυσός που μερικοί αποκτούν άφθονο και τον περισφίγγουν σ' όλο τους τον βίο παραμένει διαρκώς κτήμα τους.

Αυτός δραπετεύει και περιέρχεται σε ισχυρότερους ή αφού φθάσουν στο θάνατο, τους εγκαταλείπει και δεν θέλει να αναχωρήσει για την άλλη ζωή μαζί με τους

κατόχους του.

Άλλοι πάλι σύρονται από τον θάνατο, που χωρίζει βίαια τις ψυχές από την ταλαίπωρη αυτή σάρκα, προς τον αναπότρεπτο δρόμο, στρεφόμενοι διαρκώς προς τα χρήματα, θρηγνούν, για τους ιδρώτες που έχυσαν από τα νιάτα τους, ενώ ο πλούτος περιέρχεται στα χέρια άλλων, αφήνοντας στους πρώην κυρίους του που πεθαίνουν, το μόχθο που κατέβαλαν για την συλλογή του πλούτου και το έγκλημα της πλεονεξίας.

Ούτε αν αποκτήσει κανείς τα πάντα πάνω σε αυτή τη γη και περιβληθεί από όλες τις ανθρώπινες εξουσίες, απολαμβάνει αυτά αιωνίως.

Και αν γίνει για λίγο ονομαστός, σε άλλους θα αφήσει την ευπορία, όταν ο ίδιος χωθεί κάτω από λίγο χώμα.

Κανένα από τα ανθρώπινα πράγματα δεν είναι μόνιμο, αλλά άλλα μεν από το μηδέν προχωρούν προς το τέλειο, άλλα δε αφού έφθασαν στην ακμή τους και τον ανώτατο βαθμό αυξήσεως τους, πάλι με τις βαθμιαίες ελαττώσεις φθίνουν και καταστρέφονται και αφού μειωθούν, εξαφανίζονται.

Αφού πάρουμε μία ιδέα για την μεταβολή των ανθρώπων, να μην υπερηφανευόμαστε για τις επιτυχίες και την ευτυχία μας, να μην χαιρόμαστε υπερβολικά για την πολιτική δύναμη και εξουσία μας, να μην το παίρνουμε επάνω μας για τον αβέβαιο πλούτο μας. Να περιφρονούμε τη σάρκα, που μεταβάλλεται και μαραίνεται, να επιμελούμαστε δε την ψυχή, που η αξία της είναι αμετάβλητη και αμετακίνητη.

Οι σωματικές και υλικές απολαύσεις έχουν περισσότερο πόνο παρά ευχαρίστηση. Οι γάμοι έχουν ατεκνείες, χηρείς, τους θανάτους' οι γεωργικές καλλιέργειες την ακαρπία'

το εμπόριο τα ναυάγια' τα πλούτη τις σκευωρίες' η καλοπέραση, η πολυφαγία και οι συνεχείς απολαύσεις διάφορες αρρώστιες και κάθε είδους πάθη.

Όταν εξεταστεί ο άνθρωπος σε όλα τα περιστατικά του βίου του και στη δράση του, καθώς και σε ολόκληρη τη ζωή του είναι ματαιότητα.

Έπειτα συνεχίζει: Θησαυρίζει ο άνθρωπος και δεν γνωρίζει για ποιόν συνάζει τα αγαθά του και ποιος θα τα κληρονομήσει. Στον ψαλμό 61 λέει: Δεν θα υποταχθεί στον Θεό η ψυχή μου; Ναι σε αυτόν θα υποταχθεί, γιατί η σωτηρία μου από αυτόν θα προέλθει. Αλλού λέει: (Ρωμ. 8,6) Το γαρ φρόνημα της σαρκός θάνατος, το δε φρόνημα του πνεύματος ζωή και ειρήνη.

Πρέπει η ψυχή να κυβερνάει τα πάθη και να υπηρετεί τον Θεό. Γιατί είναι αδύνατο να κυβερνιέται συγχρόνως και από την αμαρτία και από το Θεό. Αλλά πρέπει να νικάει την κακία και να υποτάσσεται στον Κύριο που διευθύνει τα πάντα.

Γι' αυτό και ο προφήτης αποτρέπει στο διάβολο που φέρνει στον άνθρωπο τους πειρασμούς και σηκώνει εναντίον του το μεγάλο πλήθος των κακών, και που καταβάλλει προσπάθεια να υποδουλώσει το φρόνημα του πνεύματος και να το υποτάξει στην σάρκα, και θέλοντας να του αποδείξει ότι είναι μάταια τα σχέδια που επινοεί εναντίον του, λέει τα εξής: Γιατί με πιέζεις να υποδουλωθώ σε εκείνα που δεν μου είναι επιτρεπτά; Έχω Κύριο, γνωρίζω τον αληθινό Βασιλιά μου.

Πηγή: 1myblog.pblogs.gr

